

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים וילדים
כרשת בהעלותך השנ"ה

4 גאוה
לאומית

7 תפזורת

ערוץ מאיר
ילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

לומר תודה!

בפֿרֿשֿת השבוע מְסַפֵּר על מְקַרָּה
מָאָד לא נְעִים. עִם יִשְׂרָאֵל הַתְּלוּנֹן
עַל הָאָכֵל שֶׁהוּא קָבַל בַּמְדָּבָר.

הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ, שֶׁהִמְנוּ
שִׁירָד מֵהַשָּׁמַיִם הִיָּה מָאָד טוֹב
וְטַעִים, וּבְכָל זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָצוּ
אֲכָל אַחַר. זֶה הִיָּה מִמַּשׁ חֲטָא, וְהָ'
הַעֲנִישׁ אוֹתָם עַל כֵּן. מְדוּעָ?

כִּי אִם נוֹתְנִים לָנוּ דָבָר טוֹב,
אֲסוּר לָנוּ לֵהוּיֹת כְּפוּיֵי טוֹבָה.
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְמִי שְׁנוֹתָן
לָנוּ מִשֶּׁהוּ, וְלֹא לְהַתְּלוֹנֹן וְלוֹמַר
שְׁאֲנַחְנוּ רוֹצִים דּוֹקָא דְבָר אַחַר.

אִז לָמָּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּלוּנֹנוּ?
מַה, הֵם לֹא יָדְעוּ שֶׁהִמְנוּ כָּל
כֵּן טוֹב וְטַעִים?

הַסֵּבֶה לְכָךְ שֶׁהֵם הַתְּלוּנֹנוּ, הִיא
שֶׁהֵם כְּבָר הַתְּרַגְּלוּ לָמוֹן. לְפַעְמִים
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מַתְרַגְּלִים לְדַבֵּר טוֹב
שְׁקִבְלָנוּ, אֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים שְׁגַם
הוּא בְּעֵצָם מַתְנֶה טוֹבָה שְׁמִיִּשְׁהוּ
נָתַן לָנוּ. לְכוּ, גַם כְּשֶׁלְּפַעְמִים
מַתְחַשֵּׁק לָנוּ לְהַתְּלוֹנֹן עַל
מִשֶּׁהוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְּבוֹנֵן
וְלַחֲשׁוֹב, אוֹלֵי בְּעֵצָם מַה שִׁישׁ
לָנוּ זֶה גַם כְּבָר טוֹב מָאָד, וְגַם
עָלֵינוּ צְרִיךְ לומר תודה!

הציון החדש בתעודה

טובה, מוצלחת, ויש לך ציונים גבוהים אצלנו בהתנהגות ובעוד הרבה נושאים. חשוב מאד שתצליחי בלימודים, אבל חשוב גם שתדעי את הערכתנו אלייך."

רחל שמחה על התגובה המרגשת של אביה והפנתה את תשומת ליבו לציון חדש שהוסיפו השנה בתעודה.

"אבא, נראה לי שמה שאמרת מתאים מאוד למשהו חדש שיש בתעודה. החל מהשנה החליטו בבית הספר להוסיף ציון מיוחד - 'התמדה'."

"תודה לך רחל שהפנית את תשומת ליבי לכך, אבל אני מעוניין לשמוע מהמחנכת שלך הסבר על משמעות הציון הזה ומה משקלו ביחס ליתר הציונים."

יואב התקשר למחנכת ושוחח איתה על הציונים ובכלל על בתו רחל.

"יואב, שלום לך. אסביר לך בהחלט את השיקול שלנו בבית הספר להוסיף מרכיב זה בהערכת התלמיד. הכלים המקובלים להערכת תלמידים

"שלום אבא, קיבלנו היום תעודות", נכנסה רחל בהכרזה הביתה.

"מזל טוב, אשמח לקרא אותה". הגיב אביה יואב "אבל אני לא כל כך אשמח."

"מדוע?"

"כי לא תראה שם הרבה ציונים טובים."

"בכל זאת, אני מבקש לראות את התעודה, בסדר, רחל?"

"ודאי שאראה לך, אבא, רק אמרתי שאני לא אשמח על כך."

רחל הגישה לאביה את התעודה.

"רחל, אני רואה שהתקדמת בשלושה מקצועות חשובים: חשבון, אנגלית ועברית."

"נכון, אבא, אבל הציונים שלי עדיין נמוכים בהרבה מהחברות שלי."

"רחל, אני רוצה לומר לך משהו חשוב בנושא התעודה. בעיניי ובעיני אמא את ילדה

החודשים האחרונים לדווח למחנכת בכל הזדמנות על התמדתה של רחל, הן בחזרה בבית על הנלמד, והן לקראת מבחנים. אני שמחה שסוף סוף הבינו בבית הספר שצריך להעריך תלמידים גם במימד הזה של התמדה. הציון 'מצויין' שקיבלה לא הפתיע אותי, כי אכן רחל שלנו היא ילדה מתמידה!"

נעמה ויואב החליטו לקרוא לרחל לשיחת הבהרה ביחס לתעודה.

"רחל, שימי לב. אבא ואני שוחחנו על התעודה. לפני כן, אבא שמע מהמחנכת הסבר על הציון בהתמדה ואבא שמע ממני שגם אני התמדתי לדווח למחנכת על התמדתך בחזרה על הנלמד בכיתה ולקראת מבחנים, כך שאנחנו מקווים שבזכות יכולת ההתמדה שלך תתקדמי עוד בשלושת המקצועות חשבון, אנגלית ועברית, ובעוד שנה כבר לא תזכרי את הציונים האלה."

"תודה לכם, אבא ואמא, על העידוד וההערכה שיש לכם כלפיי."

שהיו עד כה לא מיצו לדעתנו את הערכת התלמיד. גילינו שישנם תלמידים שיודעים את חומר הלימודים כתוצאה מהתמדתם בבית ובכיתה, בהקשבה ובחזרה על הנלמד, אך בבואם לבצע מבחן או עבודת כיתה נתקלים הם בקושי של הבעה בכתב וכדומה. לכן החלטנו למדוד גם את ההתמדה שלהם, ולציין זאת בתעודה כערך חשוב כשלעצמו."

"תודה לך המחנכת, הבנתי. נשתדל שבתנו לא רק תתמיד אלא גם תגלה את ידיעותיה בכלים המקובלים."

מי שהתמיד בקשר עם בית הספר היתה זו אמא של רחל, נעמה.

"נעמה, אני רואה שרחל קיבלה ציון 'מצויין' בהתמדה. תוכלי להסביר לי על סמך מה נתנה לה, להערכתך, המחנכת ציון זה?", שאל יואב.

"יואב, אני רוצה לומר שאני לא נבהלת כל כך מהציונים הנמוכים שקיבלה רחל. לדעתי היא ילדה מתמידה, שלא מצליחה לבטא את ידיעותיה בכלים מקובלים. אני הקפדתי במשך

גאווה לאומית

"מטוסי חיל האוויר הישראלי הפציצו עמדות איראניות בסוריה". החדשות על התקיפה האחרונה היו מרעישות במיוחד. בזמן קצר חוסלו מפקדות ומחסני תחמושת של האיראנים, והאיום על מדינת ישראל נחלש משמעותית.

"איזה יופי! ברוך ה'! כל הכבוד לצבאנו האהוב!", נכנס אבא הביתה בקריאה נרגשת. "ממש גאווה למדינה ולעם!"

רוני ישב בחדרו וקריאתו של אבא נשמעה באוזניו. רוני הוא ילד חכם ועירני והוא הבין טוב מאוד במה המדובר. כאשר הצבא מצליח לפגוע באוייב זו בהחלט בשורה טובה לעם ישראל. אבל בכל זאת דבריו של אבא נשמעו לו קצת מוזרים, והוא החליט לשאול אותו על כך.

"שלום אבא, מה שלומך?"

"ברוך ה', רוני. אתה רואה שחזרתי היום מהעבודה במצב רוח טוב. ממש גאווה לאומית!", ענה אבא כשהוא זורח במיוחד.

"אבל אבא, איך אתה כל כך שמח בגאווה הלאומית? הרי גאווה זו מידה מאוד מגונה! כך אתה בעצמך לימדת אותי כשלמדנו פעם ביחד", הקשה רוני.

"הו, רוני! איזה ילד חכם וצדיק אתה!", קרא אבא. "אני חייב להסביר לך משהו חשוב. בוא ושמע סיפור". ואבא התחיל לספר.

"מעשה בממלכה גדולה, הרחק הרחק מעבר לים. בממלכה הזו הכול התנהל בנחת וברוגע. האנשים אהבו זה את זה, ועוד יותר מכך הם אהבו את המלך שלהם. המלך היה כל כך טוב לב ונחמד, עד שבכלל לא שמו לב שהוא מלך... הוא נראה יותר כמו סבא טוב וחביב.

הכול היה טוב ונעים, עד שהגיע היום המר. צבא של מדינה אחרת הגיע ממרחק, ומטרתו היתה ברורה: לכבוש את הממלכה הרגועה. הצבא הזר היה חזק ואלים, והיו לו כלי מלחמה רבים.

כבר ברגע הראשון הבינו אנשי הממלכה הרגועה שהם בצרות. הם כל כך היו רגילים לרוגע ונחת, עד שהיה קשה להם אפילו לדמיין כיצד הם יצליחו לצאת לקרב נגד האוייב הרע. הם נזכרו בממלכות ומדינות שחרבו רק בגלל שהיו שלוות ושאננות, ולא התכוונו לשעת מלחמה.

הדבר שהדאיג אותם ביותר היה דווקא המלך הטוב שלהם. הוא היה כל כך נחמד, עניו וחביב, עד שלא היה שום סיכוי הגיוני לכך שהוא יצליח לנהל מלחמה עיקשת נגד הצבא הזר. המלחמה הזו נראתה כאבודה מראש, ובני המדינה התחילו להתלחש ביניהם על הסכם כניעה עם המדינה הפולשת.

אבל אז קרא דבר ששינה את התמונה. בשעת בוקר מוקדמת עבר כרוז בין רחובות הממלכה, והכריז: "בהוראת המלך, היום בשעה תשע יתייצבו כל בני

הממלכה בכיכר הגדולה שלפני ארמון המלוכה. כל מי שייעדר – ייענש בחומרה!"

יותר משהופתעו בני העיר מהכרוז, הם הופתעו מהניסוח המאיים. מעולם הם לא שמעו את המלך דורש מהם בתקיפות דבר מה, ובוודאי לא שמעוהו מאיים בעונש חמור.

כל בני הממלכה התייצבו בכיכר כדבר המלך. לעיניהם עלה המלך אל הבמה כשהוא לבוש במדי צבא, וארשת פניו חמורה וקשוחה במיוחד. בדקות הקרובות שמעו הנתינים מפי המלך דברים שמעולם הם לא יכלו אפילו לחלום שישמעו מפיו. המלך דיבר בתוקפנות רבה על האוייב האכזר שצר על הממלכה. הוא דרש מבני הממלכה להיות חזקים ורציניים, ולשמעו להוראותיו ולהוראות מפקדי הצבא.

תוך כדי הדברים התברר דבר פלא: המלך העניו והנחמד, מעולם לא היה שאנן בכל מה שקשור להגנת הממלכה. 'מאחורי הקלעים' ארגן המלך צבא מסודר ואיכותי, בעל יכולות חזקות ועוצמתיות. מחסני נשק וכלי מלחמה רבים הוחבאו מחוץ לערים, ולמרבה הפלא – הממלכה היתה מוכנה היטב למלחמה.

את דבריו סיים המלך באמרו: 'בני הממלכה האהובים. אני יודע שמעולם לא ראיתם אותי כמו שהינכם רואים אותי היום. חשוב לי שהממלכה שלנו אכן תהיה רגועה ושלווה. עם זאת, מתחת לפני הקרקע ומאחורי הפרגוד אנחנו עובדים באופן תמידי

על חיזוק וביצור הממלכה. כעת הגיעה שעה קשה שעלינו להזדקף ולעמוד על המשמר, לבל ניפול בידי האוייב האכזר. חזקו ונתחזקו!"

המלחמה אכן היתה קשה, אך בני הממלכה – שהתחזקו מאוד מדברי המלך – עזרו לחיילי הצבא המאומנים, וביחד הצליחו להגן על המדינה ולסלק את האוייב.

מיותר לציין שהערכתם של אנשי הממלכה למלכם הנערץ התעצמה פי כמה וכמה. הם ראו כיצד המלך מנהל את הממלכה בצורה הטובה ביותר שיכולה להיות, ובעוד שכלפי עמו ומדינתו הוא העניו והחביבי שבאנשים, למול האוייבים הוא עומד בגבורה כאריה".

אבא סיים את הסיפור, והוסיף: "רוני: בחיינו האישיים הגאווה הינה מידה רעה ומסוכנת. עלינו לדעת למחול ולסלוח במקום הצורך ולא להקפיד על כבודנו, גם כשזה קשה. זו עבודה קשה על המידות – אבל הכרחית כמו שאנו אומרים תמיד, שאין לך מידה שפלה כמידת הגאווה.

אך באשר לעמנו ומדינתנו – כאן עלינו להיות בעלי קומה זקופה ממש. בגלות היינו מסכנים ושפופים בהיותנו תחת יד זרים. כעת, שזכינו בעזרת ה' להיות בארצנו ולהקים מדינה לתפארת – פה יש צורך בזקיפות קומה ועוצמה, שתאפשר לנו לשמור על עצמנו ועל כבודנו, ולהיות אור לגויים. כמובן, בלי ספק, לזכור שהכול הכול מאת ה', שהוא הנותן לנו כוח לעשות חיל!"

שאלות בכפרשה

1. ממה היתה עשויה המנורה?
2. ממה היו עשויות החצוצרות?
3. למה שימשו חצוצרות התרועעה?
4. כיצד מתואר המן בכפרשה?
5. מי הם האנשים שצריכים לעשות פסח שני?
6. כיצד ידעו ישראל במדבר שעליהם לחנות או לנסוע?
7. מי אמר למי "היד ה' תקצר"?

חידת חדגא:

התוכלו למצוא בכפרשה פסוק שהביטוי "בני ישראל" מוזכר בו 5 פעמים?

תפזורת

ל	פ	ז	ג	ב	ד	ה	נ	נ	ת	ה	ב	ט	ס
מ	ר	ט	א	נ	ד	א	ט	צ	ר	ז	ח	צ	י
פ	ש	ב	מ	ס	ג	ח	ש	ש	ו	כ	י	ט	ט
ס	פ	כ	ת	ו	ל	ע	ה	ב	ת	כ	ר	ס	ט
ח	ס	ו	א	ע	י	צ	ז	מ	צ	א	א	צ	ס
ט	ו	ר	ו	פ	י	מ	ע	ב	ש	ט	ז	ק	מ
ה	ר	ו	נ	מ	ת	ק	ד	ד	ל	א	ב	ר	צ
ז	ג	ת	נ	א	צ	א	כ	מ	י	י	ו	ו	ל
ז	א	ב	י	כ	י	נ	צ	ת	ו	ר	נ	ו	ל
ה	ש	ק	מ	נ	ז	ז	ב	ל	י	א	ג	ס	ד
א	ל	ת	ח	ס	ו	ק	ס	מ	ס	כ	ד	ד	ס
ח	ס	פ	ח	ס	ק	ג	ר	ט	ז	ר	ת	מ	ס

בהעלותך
מנורה
נרות
מקשה זהב
לוויים
בכורות
דגלים
מתאוננים
שלו
פסח שני
בנסוע הארון
שבעים זקנים
אלדד ומיידד

חידת פולקע:

מה הם "נונים הפוכות", ואיפה הן מופיעות?
(בנוסח: מה הקשר לתמונת השער בעלון?)

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

בני: נכון שתמיד אומרים 'עבר זמנו בטל קרבנו'?
נעמה: נכון. נדמה לי שהמקור של הבטוי הזה הוא: 'עבר יומו בטל קרבנו', שזה אומר שאם הקרבן לא הקרב ביום המתאים, אין לו תשלומים ביום אחר.

בני: אם כן, אני לא מבין מדוע אפשר להשלים את קרבן הפסח בקפסח שני? עבר יומו בטל קרבנו!

נעמה: שאלה מעניינת אכל באכן כללי אני חושבת שהכלל הזה הוא לא ממש מחלט. יש קרבנות שאפשר להקריב אותם גם בהזדמנות אחרת. למשל, קרבן חגיגה שמביאים ברגלים. יש כמה ימים שנתן בהם להביא את הקרבן, אם לא הביאוהו בתחילת החג.

טליה: אבל זה לא ממש אותו הדבר. פסח שני חל הרבה זמן אחרי חג הפסח. זה לא כמה ימים שאפשר להקריב בהם את הקרבן.

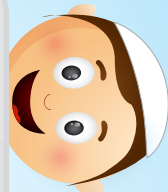
נעמה: נכון, את צודקת. אני חושבת שאולי אפשר להסביר שקרבן פסח הוא קרבן מאד מיוחד. יש עגש חמור למי שלא רוצה להקריב קרבן פסח. זה אומר לנו שהתורה הקפידה על הקרבן הזה במיוחד. אולי בגלל שהוא מזכיר לנו את יציאת מצרים. שזה ארוע מאד חשוב בתולדות האמה.

כדאי גם לשים לב, שבני ישראל בעצמם הבינו שהקרבן הזה חשוב במיוחד. כי מספר בתורה שאנשים שהיו קטמים ולא יכלו לעשות את הפסח במועדו, באו למשה רבנו לבקש להשלים את הקרבת הקרבן. הם הבינו שקרבן הפסח חשוב כל כך, שלא כדאי למספס אותו אמלו פעם אחת. ובאמת נתנה להם האפשרות להשלים את הקרבן בפסח שני, וכך גם ההלכה לדורות הבאים.

יונתן

טליה

בני

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!